

Neljäs pääsiäisajan sunnuntai (Jubilate)

Läpi lopunajan tuskien syntyy uusi ihminen

Jubilate, Riemuitkaa on tämän sunnuntain latinalainen nimi (Ps. 66:1). Pääsiäisen ilo jatkuu. Ilo nousee Jumalan suurten pelastustekojen ihastelusta: ”Kohota Jumalalle riemuhuuto, maa, riemuitkaa, maan asukkaat! Laulakaa hänen nimensä kunniaa, kiittäkää ja ylistäkää häntä” (Ps. 61:1-2). Opetuslapset iloitsevat Ylösnouseseen seurassa. Silti heidän on kuljettava vielä vähän aikaa kestävien synnytystuskien läpi.

Nämä vielä vähän aikaa kestävät synnytystuskat ovat osa lopunajallista, kaiken uudeksi muokkautumista. Se on maailmankaikkeuden luomiseen verrattava ihme. Jumala loi mahtisanallaan kaiken alussa. Siinä hän osoittaa olevansa kaikkivaltias. Ihmisen Jumala kuitenkin muovaili omilla käsillään. Syntiinlankeemuksen jälkeen Aadam ja Eeva, heidän kaikki jälkeläisensä samoin kuin koko muu luomakunta odottavat lopunajallista lunastamista (1. Moos. 1-2).

Leviatan, meren alkahirviö, kuvaa Raamatussa usein Pahan mahtia maailmassa. Profeetta Jesaja ilmoittaa Jumalan vielä kerran iskevän suurella, vahvalla ja terävällä miekalla hengiltä tämän nopealiikkeisen, kiemurtelevan käärmeen. Tähän päättyvät lopunajan synnytystuskat (Jes. 26:16 - 27:1).

Herra Jeesus saattaa opetuslapsensa hämmennyksiin puhumalla siitä, että ”vielä vähän aikaa, ettekä te näe minua, taas vähän aikaa, ja te näette minut jälleen” (Joh. 16:16). Näin hän ilmoittaa yhtäältä, että Hän on ilmestyvä heille ylösnousemisensa jälkeen ja toisaalta, että myös Hänen opetuslapsensa joutuvat astumaan lopunajallisiin synnytystuskiin, ihmeelliseen muutosvaiheeseen. Sen tuloksena syntyy uusi ihminen. Sitä Hän havainnollistaa Jesajan kirjan (26:16-19) ennustuksella synnyttävästä naisesta. Niin kuin äiti ei muista kipuja lapsen synnyttyä, vaan iloitsee siitä, että ihminen on syntynyt maailmaan, niin opetuslapsetkin tulevat iloitsemaan. Maailmaan syntyvä ihminen tarkoittaa tässä ensin Herran Jeesuksen syntymistä uudeksi ihmiseksi kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Toisaalta se tarkoittaa opetuslasten uudeksi syntymistä Hänessä lopunajan tuskissa.

Herran Jeesuksen ensin läpikäymät synnytystuskat auttavat opetuslapsia ymmärtämään uudessa valossa myös heitä kohtaavat lopunajalliset vaivat. He voivat siksi odottaa turvallisella mielellä sitä päivää, jolloin tämä ‘vielä vähän aikaa’ muuttaa heidät Herran Jeesuksen kuvan kaltaisiksi. Näin he voivat jo nyt katsellessaan Ylösnoussutta ennakoida sitä kirkkaudeksi muuttuvaa elämää, joka kerran puhkeaa täydellisesti esille synnytystuskien jälkeen. Vain vähän aikaa, ja tämä katoava pukeutuu katoamattomaksi,

tämä kuoleva kuolemattomaksi, tämä vajavainen elämä tyhjentyttömäksi, täydelliseksi elämäksi. Opetuslapset voivat nauttia ehtoolista ja iloita sydämestään siinä läsnä olevasta Herrasta, maailmaan syntyneestä uudesta ihmisestä, ja syntyä sen voimasta itsekin Kristuksen muotoiseksi, uudeksi ihmiseksi. Silloin paha paljastuu heille pahaksi ja hyvä hyväksi. Jumala pakottaa Pahan tulemaan esille surmattavaksi ristin miekalla. Tällä tavalla Hän synnyttää Herraan Kristukseen uskovat uudeksi ihmiseksi.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 66:3-6(-9)

Su: Jes. 40:26-31, Hepr. 13:12-16, Joh. 16:16-22

Ma: 2. Kor. 4:16-18

Ti: Joh. 17:11-17 / 1. Piet. 1:3-8

Ke: Jes. 54:7-10 / Joh. 17:6-8

To: Joh. 15:10-17 / 1. Moos. 1:1-5,27-31; 2:1-2

Pe: 1. Joh. 3:19-24 / Joh. 14:1-11

La: 5. Moos. 30:19-20

Virsirukous:

Tee lujaks heikko uskomme laaksossa kiusausten, suo, ettei sammu toivomme helteessä koetusten. Rakkauttasi tuntemaan ja jälkiäsi seuraamaan ah auta, Herra Jeesus.

Ne kaikki, jotka kulkevat autuuden tietä kaitaa, esteitten läpi tunkevat, kun Herra heitä hoitaa. Vie, Herra, meidät ihaniin Karitsan häihin iäisiin suuressa armossasi.

365: 8, 10